

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 12CoPs/8/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6424200870  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6424200870.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu - sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku v konaní o spôsobilosti na právne úkony osoby: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, t. č. hospitalizovaný Psychiatrická nemocnica Prof. Matulaya, so sídlom Československej armády 234/139, Kremnica, IČO: 00 606 987, zastúpený procesnou opatrovníčkou: A. C. D., vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Banská Bystrica, o návrhu navrhovateľa: Psychiatrická nemocnica Prof. Matulaya, so sídlom Československej armády 234/139, Kremnica, IČO: 00 606 987, za účasti: Mesto E., F. G. X/X, E., IČO: 00 320 781 a Obec C. so sídlom C. 73, o odvolaní Obce C. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 39Ps/4/2024-272 zo dňa 20. februára 2025, takto

### rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica ako súd prvej inštancie, ďalej aj ako „okresný súd“ rozsudkom č. k. 39Ps/4/2024-272 zo dňa 20. februára 2025 rozhodol tak, že H. A. B., nar. XX.XX.XXXX, obmedzenému spôsobilosti na právne úkony sa ustanovuje za opatrovníka Obec C., ktorá je oprávnená a povinná obmedzeného zastupovať pri tých právnych úkonoch, na ktoré je on obmedzený. Dvakrát do roka, vždy ku koncu kalendárneho polroka podávať správy o nakladaní s majetkom obmedzeného. II. Konanie o ustanovenie Mesta E. za opatrovníka obmedzeného sa zastavuje. III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že na návrh Psychiatrickej nemocnice Prof. Matulaya Kremnica sa začalo konanie o úpravu spôsobilosti na právne úkony A. B. a ustanovenie jeho opatrovníka.

1.2 Súd čiastočným rozsudkom č. k. 39Ps/4/2024-139 zo dňa 22.08.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.09.2024 obmedzil A. B. v spôsobilosti na právne úkony tak, že nie je spôsobilý nakladať s majetkom a s finančnými prostriedkami nad 50 eur mesačne, rozhodovať o svojom zdravotnom stave a sociálnej starostlivosti, vybavovať úradné záležitosti, zaobstarávať si veci bežnej potreby, voliť, zúčastňovať sa referenda a verejného hlasovania a uzatvárať akékoľvek zmluvy. Do doby, kedy bol vyhlásený čiastočný rozsudok sa súdu nepodarilo nájsť osobu vhodnú a ochotnú vykonávať funkciu opatrovníka na právne úkony obmedzenému. Nakoľko sa obmedzený nachádza v Psychiatrickej nemocnici v Kremnici od 21.05.2020, súd uznesením č. k. 39Ps/4/2024-207 zo dňa 22.10.2024 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil Mestu E., aby dočasne vykonalo za A. B. právne úkony týkajúce sa jeho zdravotného stavu a starostlivosti o neho, vybavenia invalidného dôchodku, prípadne inej peňažnej dávky, poberania dôchodku, prípadne inej peňažnej dávky, uhrádzanie platieb za neho. Na odvolanie Mesta E. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 12CoPs/14/2024-248 zo dňa 20.01.2025 uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

usmerniac súd, aby obmedzenému ustanovil opatrovníka z radov jeho príbuzných a ak to nie je možné, aby za opatrovníka ustanovil Obec C., v ktorej má tento trvalý pobyt.

1.3 Z lustrácie v Registri obyvateľov súd zistil, že A. B. (ďalej len „obmedzený“) je slobodný, bezdetný, k trvalému pobytu je prihlásený na adrese C. XX. Od 21.05.2020 do súčasnosti je hospitalizovaný v psychiatrickej nemocnici. Jeho rodičia sú nebohí. Sestra I. B. sa dňa 07.06.2024 písomne vyjadrila, že nesúhlasí so svojím ustanovením za opatrovníka na právne úkony. Ďalší súrodenci a to J. B., J. K., A. B., A. B., L. B., M. B. a D. E. boli súdom vyzvaní či majú záujem svojmu bratovi vykonávať funkciu opatrovníka na právne úkony a v prípade, ak záujem nemajú, nech uvedú osobu, ktorá by túto funkciu mohla a chcela vykonávať. Pokiaľ ide brata N. B., tento bol v konaní pred súdom sp. zn. 8Ps/11/2017 sám obmedzený v spôsobilosti na právne úkony a za opatrovníka mu bola ustanovená jeho sestra I. B.. Písomnú výzvu prevzal len brat J. B.. Zásielka adresovaná sestre J. K. sa vrátila s poznámkou, že adresát je neznámy. Ostatní súrodenci si zásielku zo súdu neprevzali. Telefonicky bolo zisťované na Obecnom úrade C. dňa 23.08.2024, kto by prichádzal do úvahy ako osoba vhodná a ochotná vykonávať funkciu opatrovníka na právne úkony pre obmedzeného. Pracovníčka úradu uviedla, že nepozná osobu, ktorá by prichádzala do úvahy na vykonávanie tejto funkcie a rodinu A. B. označila ako za „ťažkú“.

1.4 Nakoľko sa súdu nepodarilo nájsť osobu z radov príbuzného obmedzeného uznesením č. k. 39Ps/4/2024-259 zo dňa 30.01.2025 pribral do konania o ustanovenie opatrovníka obmedzenému Obec C..

1.5 Vychádzajúc z ust. § 26, § 27 ods. 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 272 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 28, § 30 OZ, § 248 ods. 1, 2, § 250 ods. 1, § 251 ods. 1, § 272, § 274 ods. 2, § 275, § 276, § 277 ods. 1, 2 CMP, § 93 Vyhľadávky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špecializovaný trestný súd a vojenské súdy súd uviedol, že posudzovaný je právoplatne obmedzený v spôsobilosti na právne úkony a nakoľko súd mu nemôže ustanoviť opatrovníka z radov jeho príbuzných v zmysle § 27 ods. 3 OZ, ustanovil za jeho opatrovníka Obec C., v ktorej má tento trvalý pobyt. Ustanovený opatrovník je oprávnený a povinný vykonávať za obmedzeného všetky právne úkony, na ktoré je on nespôsobilý podľa čiastočného rozsudku súdu č. k. 39Ps/4/2024-139 zo dňa 22.08.2024. Opatrovník je povinný tieto právne úkony vykonávať v prospech obmedzeného a dvakrát do roka súdu predkladať správy o nakladaní s jeho majetkom.

1.6 Vzhľadom na doterajší priebeh konania o ustanovenie Obce C. za opatrovníka obmedzenému súd konanie o ustanovenie Mesta E. za jeho opatrovníka zastavil.

1.7 O náhrade trov konania rozhodol v súlade s ust. § 52 a nasl. CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd v konaní nezistil ani také skutočnosti, pre ktoré by priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov bolo spravodlivé. Ani jeden z účastníkov sa takejto náhrady trov konania nedomáhal.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie Obec C. zo dňa 25.03.2025 a to ohľadom výroku I., ktorým bola ustanovená za opatrovníka obmedzeného vytýkajúc súdu, že rozsudok má v danom prípade viaceré nedostatky z hľadiska právneho aj skutkového stavu, ktoré odôvodňujú jeho zmenu.

2.1 V bode 1. označenom „Nedostatočné posúdenie reálnych možností opatrovníka“ obec uviedla, že súd v rozhodnutí nereflektoval na jej skutočný personálny a organizačný stav. Obec má len dve zamestnankyne, z toho jednu na plný úväzok a jednu na čiastočný úväzok, ktoré zabezpečujú základné úlohy samosprávy. Nedisponuje žiadnym zamestnancom s odbornou spôsobilosťou na výkon opatrovníckej činnosti, ani pracovným aparátom, ktorý by umožnil zodpovedné a zákonné plnenie všetkých povinností vyplývajúcich z funkcie opatrovníka osoby obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony. Podľa obce opatrovnícka činnosť v tomto prípade nezahŕňa len základné právne úkony, ale aj priebežný kontakt s psychiatrickým zariadením, sledovanie zdravotného stavu opatrovanca, rozhodovanie o jeho osobných záležitostiach, správu majetku a pravidelné podávanie správ dvakrát ročne. Zverením tejto funkcie obci, ktorá na to nemá odborné ani materiálne predpoklady, dochádza k porušeniu zásady zákonnosti a efektivity výkonu opatrovníctva.

2.2 V rámci bodu 2. označeného „Nesplnenie podmienok podľa § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka“, podľa ktorého ak sa za opatrovníka nemôže ustanoviť príbuzný, môže byť ustanovený orgán miestnej správy obec uviedla, že uvedená formulácia predpokladá, že takýto subjekt je objektívne schopný vykonávať opatrovníctvo, čo v jej prípade neplatí. Obec viackrát deklarovala, že nemá ani personálne ani kapacitné možnosti túto funkciu vykonávať, čo potvrdzuje aj samotné zisťovanie súdu z 23.08.2024. Mala za to, že súd v rozhodnutí iba mechanicky aplikoval zákonné ustanovenie bez reálneho zhodnotenia, či podmienky na ustanovenie opatrovníka v osobe obce sú skutočne naplnené. Takýto výklad je

formalistický a v konečnom dôsledku popiera účel opatrovníctva, ktorým je zabezpečiť ochranu práv a záujmov obmedzenej osoby kvalifikovaným spôsobom.

2.3 V bode 3. označenom ako „Porušenie princípu proporcionality a primeranosti“ obec uviedla, že prenesenie zodpovednosti za výkon opatrovníctva na malú obec, ktorá nemá na túto úlohu žiadne reálne predpoklady je neprimeraným zásahom do výkonu samosprávy a predstavuje neúnosné personálne aj organizačné zaťaženie. V dôsledku toho môže dôjsť nielen k formálnemu a nedostatočnému výkonu opatrovníctva, ale aj k reálnemu ohrozeniu práv a záujmov opatrovanca, ktorému má byť v zmysle zákona poskytovaná kvalifikovaná pomoc a ochrana. Zároveň obec považovala za potrebné zdôrazniť, že ust. § 27 ods. 3 OZ nevyžaduje, aby týmto orgánom miestnej správy bola výlučne obec. Zákon umožňuje ustanoviť za opatrovníka aj iný verejnoprávny subjekt, ktorý spĺňa podmienky podľa § 18 ods. 1 OZ, teda je oprávnený vystupovať vo svojom mene a má predpoklady na výkon tejto funkcie. Takýmto subjektom môže byť napr. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako orgán štátnej správy v oblasti sociálnej ochrany a štátom zriadené zariadenie sociálnych služieb, ktoré má kvalifikovaný personál a kapacity na výkon opatrovníckej činnosti.

2.4 V závere obec uviedla, že ustanovenie opatrovníka nemožno chápať len ako formálny akt - ide o zverenú ochranu základných práv osoby so zníženou svojprávnosťou. Musí ísť preto o subjekt, ktorý je objektívne schopný zabezpečiť zákonný, odborne kvalifikovaný a efektívny výkon tejto funkcie. Z uvedených dôvodov trvala na tom, že nie je vhodným subjektom na výkon opatrovníctva s tým, aby bol ustanovený iný vhodný subjekt, ktorý túto zákonnú úlohu dokáže reálne vykonávať.

2.5 Obec navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti výroku I. zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Procesná opatrovníčka sa k odvolaniu Obce C. písomne nevyjadřila.

4. Mesto Kremnica vo vyjadrení zo dňa 04.04.2025 uviedlo, že v tomto konkrétnom prípade bol súd prvej inštancie pri rozhodovaní viazaný názorom Krajského súdu Žiliny obsiahnutom v uznesení sp. zn. 12CoPs/14/2024 z 20.01.2025. S odkazom na túto skutočnosť potom súd vykonal dokazovanie v naznačenom smere, t. j. skúmal, či sa medzi príbuznými obmedzeného nachádza osoba schopná a ochotná vykonávať opatrovníctvo. Zistil, že takejto osoby niet, a preto v súlade s platnou legislatívou ustanovil obmedzenému za opatrovníka Obec C. ako tzv. verejného opatrovníka (§ 18 ods. 1, 2, § 27 ods. 3 OZ), pričom ustanovenie verejného opatrovníka nie je viazané na jeho súhlas. S odkazom na vyššie uvedené potom súd nebol povinný skúmať reálne možnosti verejného opatrovníka na zabezpečenie tejto povinnosti, pretože táto plynie obci priamo zo zákona. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení je základnou povinnosťou obce, okrem iného aj starostlivosť o potreby obyvateľov obce. Takto medzi obcou a jej obyvateľmi existuje špecifický vzťah, ktorý zahŕňa starostlivosť o potreby obyvateľov obce, kde možno zaradiť aj povinnosť obce podľa § 27 ods. 3 OZ vykonávať opatrovníka osobe obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony. Podľa Mesta E. teda rozhodnutie prvostupňového súdu nemožno pokladať za porušujúce princíp primeranosti a proporcionality, nakoľko je v možnostiach obce zabezpečiť pre obmedzeného napríklad také úkony ako podanie žiadosti o dôchodok, či žiadosti o umiestnenie do zariadenia sociálnych služieb, ktoré by následne prebralo aj opatrovníctvo za obmedzeného. Súd prvej inštancie preto podľa neho vykonal dokazovanie podľa usmernenia odvolacieho súdu a na základe zisteného stavu vec správne právne posúdil a správne rozhodol. Rozsudok súdu je odvolaním dotknutý len vo výroku I., vo výroku II. súd konanie o ustanovenie Mesta Kremnica za opatrovníka pre obmedzeného zastavil a Obec C. sa voči tejto skutočnosti neodvolala. Mesto E. preto navrhlo, aby po prejednaní veci v rozsahu podaného odvolania odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. potvrdil.

5. Psychiatrická nemocnica Prof. Matulaya v Kremnici vo vyjadrení zo dňa 02.04.2025 uviedla, že je v kompetencii súdu rozhodnúť vo veci o ustanovenie opatrovníka obmedzenému.

6. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP), účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu (§ 65 CMP) a bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP) a postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu vo výroku I. a III. ako vecne správny potvrdil

(§ 387 ods. 1 CSP). Vo výroku II. zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

7. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo ustanovenie opatrovníka osobe ktorá bola obmedzená v spôsobilosti na právne úkony právoplatným čiastočným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 39Ps/4/2024-139 zo dňa 22.08.2024. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola ustanovená za opatrovníka Obec C., ktorá nesúhlasila s ustanovením za opatrovníka osoby obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony.

8. Podľa § 26 OZ pokiaľ fyzické osoby nie sú spôsobilé na právne úkony, konajú za nich zákonní zástupcovia.

9. Podľa § 27 ods. 2, 3 OZ zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorú súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony, alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník. Ak sa za opatrovníka nemôže ustanoviť príbuzný fyzickej osoby ani iná osoba, ktorá spĺňa podmienky pre ustanovenie za opatrovníka, ustanoví súd za opatrovníka orgán miestnej štátnej správy, prípadne jeho zariadenie, ak je oprávnený vystupovať svojím menom (§ 18 ods. 1).

10. V súlade s § 27 ods. 2 OZ sa ustanovuje opatrovník tomu, kto je obmedzený v spôsobilosti na právne úkony na základe rozhodnutia súdu. Ako vyplýva teda z ustanovení § 27 ods. 3 OZ opatrovníkom fyzickej osoby, ktorej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená, má byť primárne príbuzný alebo iná vhodná osoba. Len ak sa napriek úsiliu súdu nepodarí nájsť okruh príbuzných, či iných vhodných fyzických osôb na osobu opatrovníka, súd ustanoví za opatrovníka právnickú osobu - orgán miestnej správy, prípadne jeho zariadenie alebo obec. Ustanovenie § 27 ods. 3 OZ tak vyjadruje záväzné poradie osôb, ktoré prichádzajú do úvahy pre výkon funkcie opatrovníka. Subsidiárna možnosť ustanoviť obec ako tzv. verejného opatrovníka osobe, ktorá musí mať zákonného zástupcu, prichádza do úvahy, ak neexistuje iná osoba, ktorá by spĺňala podmienky na ustanovenie opatrovníka.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Na základe toho odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a stotožnil sa aj s písomným odôvodnením rozhodnutia podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

12. Reagujúc na odvolateľom nastolené odvolacie dôvody považuje za svoju povinnosť zaujať stanovisko k podstatným a zásadným otázkam v danom štádiu rozhodnutia a konania.

13. Obec C. v podanom odvolaní nesúhlasila s ustanovením za opatrovníka osobe obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony a žiadala ustanoviť iný vhodný subjekt. Namietala nedostatočné posúdenie jeho reálnych možností (nemá personálne a organizačné zabezpečenie). Vytýkala súdu mechanické a formalistické aplikovanie ust. § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Mala za to, že zákon umožňuje ustanoviť za opatrovníka aj iný verejnoprávny subjekt, ktorý spĺňa podmienky podľa § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda je oprávnený vystupovať vo svojom mene a má predpoklady na výkon tejto funkcie (napr. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ako orgán štátnej správy v oblasti sociálnej ochrany a štátom zriadené zariadenie sociálnych služieb). Podľa obce ustanovenie opatrovníka nemožno chápať len ako formálny akt - ide o zverenú ochranu základných práv osoby so zníženou svojprávnosťou. Musí ísť preto o subjekt, ktorý je objektívne schopný zabezpečiť zákonný, odborne kvalifikovaný a efektívny výkon tejto funkcie.

14. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že opatrovníctvo je inštitút, ktorý slúži na ochranu určitých skupín subjektov, resp. ich záujmom. Výkon opatrovníctva je viazaný na určitý účel a tam kde plní právnu ochrannú funkciu a predpoklady a dôvody pre jeho ustanovenie vyplývajú z hmotného práva hovoríme o hmotnoprávnom opatrovníkovi, ktorý vo všeobecnej rovine plní funkciu ochrany subjektov v hmotnoprávnych vzťahoch. Zastúpenie fyzických osôb, ktoré nie sú spôsobilé na právne úkony vrátane maloletých osôb (§ 26, § 27 OZ) je obligatórne. Subjekt opatrovníka nemusí byť výlučne fyzická osoba. Z ust. § 27 ods. 3 OZ možno vyvodíť preferencie určitých subjektov a ich ustanovenie do tejto funkcie.

15. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že i napriek snahe súdu prvej inštancie, aj po vyčerpaní všetkých možností na zistenie osôb z okruhu blízkych osôb opatrovancovi, sa súdu prvej inštancie nepodarilo z okruhu fyzických osôb (príbuzných) a ani iných osôb nájsť osobu, ktorá by spĺňala podmienky pre ustanovenie za opatrovníka a ktorá by s ustanovením za opatrovníka obmedzenému súhlasila.

16. Každá fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky je obyvateľom určitej obce. Ustanovenie § 1 ods. 2 prvá veta zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení ustanovuje, že základnou úlohou obce pri výkone samosprávy je starostlivosť o všestranný rozvoj jej územia a o potreby jej obyvateľov. Takto medzi obcou a jej obyvateľmi existuje špecifický vzťah, ktorý zahŕňa starostlivosť o potreby obyvateľov obce, kde možno zaradiť aj špecifickú povinnosť obce podľa § 27 ods. 3 OZ vykonávať opatrovníka osoby obmedzenej na spôsobilosti na právne úkony.

17. Keďže súd prvej inštancie vyčerpal všetky možnosti ustanoviť za opatrovníka fyzickú osobu, boli splnené zákonné predpoklady pre ustanovenie tzv. verejného opatrovníka, a to Obec C.. Pri takomto ustanovení za opatrovníka sa súhlas nevyžaduje, keďže to vyplýva priamo zo zákona. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že opatrovanec je občanom obce C., a teda je prvoradou povinnosťou obce zabezpečiť starostlivosť o potreby jeho obyvateľov, vychádzajúc z ust. § 1 ods. 2 vety prvej zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Odvolací súd zdôrazňuje, že základnou úlohou obcí a miest pri výkone samosprávy je práve starostlivosť o potreby jej obyvateľov, pričom výkon funkcie opatrovníka má z pohľadu obce (mesta) svojou povahou blízko k splneniu jej úloh na úseku sociálnej kurately a poskytovania sociálnych služieb. Nebolo rozhodné či obec má alebo nemá dostatočné personálne a organizačné zabezpečenie na plnenie týchto úloh. Odvolací súd nevidel dôvod k ustanoveniu iných subjektov. V súčasnej dobe je obmedzený umiestnený v zdravotníckom zariadení, ktoré ustanoviť nemožno. Pokiaľ ide napr. o samosprávny kraj jeho úlohou je v súlade s § 4 ods. 1 písm. i/ zákona o samosprávnych krajoch síce tiež starostlivosť aj o potreby svojich obyvateľov, avšak so zameraním na obstarávanie a schvaľovanie programu rozvoja v oblasti poskytovania sociálnych služieb a spolupráce s obcami v oblasti sociálnych služieb. Takto rozdielne koncipovaná starostlivosť o potreby svojich obyvateľov, je neporovnateľne rozdielna vo svojej podstate (konceptná činnosť vo vzťahu k programu poskytovania sociálnych služieb) vo vzťahu k obci, ktorá plní úlohy na úseku sociálnej pomoci (podľa zákona o sociálnych službách) podľa § 4 ods. 3 písm. p/ zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

18. Odvolací súd teda preskúmaním veci dospel k zhodnému záveru ako okresný súd, že Obec C. je v danom prípade možné a vhodné ustanoviť za opatrovníka pri aplikácii ust. § 27 ods. 2 a 3 OZ a súd prvej inštancie mu v zmysle ust. § 274 CMP vymedzil rozsah opatrovníckych práv a povinností v súlade s účelom, na ktorý bol opatrovník ustanovený.

19. Z dôvodu vecnej správnosti preto rozsudok okresného súdu vo výroku I. potvrdil a to vrátane výroku III. o náhrade trov konania účastníkov - čo v danej časti má oporu v aplikovanom ust. § 52 CMP.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s § 57, § 58 ods. 1, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).